

NTFR 2023/310 - Omzetcorrectie taxibedrijf redelijk vastgesteld, echter vergrijpboete ten onrechte opgelegd

Gegevens

Publicatie

NTFR 2023/310

Instantie

Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak

15 november 2022

Datum publicatie

21 februari 2023

Annotator

mr. M.H.W.N. Lammers

werkzaam als fiscaal advocaat en mediator bij HuygenLammers Advocaten

ECLI

[ECLI:NL:GHAMS:2022:3728](#)

Zaaknummer

22/00012 en 22/00013

Relevante informatie

[Art. 67d AWR](#), [Art. 52a AWR](#), [Art. 52 AWR](#)

Inhoudsindicatie

omzetcorrectie, taxibedrijf, rittenadministratie, administratie, opzet, vergrijpboete, kilometervergoeding, informatiebeschikking, voorwaardelijke opzet, omzetcorrectie, aansluitverschil

Samenvatting

Belanghebbende exploiteert een taxibedrijf, waarbij de inspecteur een onderzoek heeft ingesteld. De inspecteur heeft belanghebbende in een informatiebeschikking erop gewezen dat de administratie niet voldoet aan de wettelijke vereisten. Belastingplichtige heeft geen dan wel een onvolledige rittenadministratie bijgehouden en bewaard. Deze rittenadministratie is essentieel voor de beoordeling van de volledigheid van de omzet. Omdat de volledigheid van de omzet niet beoordeeld kan worden aan de hand van de rittenadministratie, heeft de inspecteur aan de hand van het aantal gereden kilometers een theoretische omzet berekend. In hoger beroep zijn nog in geschil de hoogte van de vergoeding per kilometer en het aantal in aanmerking genomen kilometers, die ten grondslag liggen aan de door de inspecteur aangebrachte omzetcorrectie. Voorts is in geschil of de vergrijpboete terecht en niet naar een te hoog bedrag is opgelegd. Belanghebbende heeft gesteld dat de inspecteur is uitgegaan van een te hoge vergoeding per kilometer en van een te hoog aantal kilometers. Omdat deze stellingen niet zijn onderbouwd met bewijsstukken heeft belanghebbende zijn stellingen echter niet aannemelijk gemaakt. De inspecteur heeft gegevens afkomstig van de Stichting Nationale Autopas en gegevens afkomstig van belanghebbende gebruikt voor het bepalen van het totaal aantal gereden zakelijke kilometers. Met de rechtbank acht het hof zowel de door de inspecteur vastgestelde kilometervergoeding als het aantal zakelijke kilometers alleszins redelijk.

Het hof concludeert voorts dat de samenstelling van de aangegeven omzet, wat betreft het door de inspecteur gestelde aansluitverschil niet eenduidig kan worden vastgesteld. Naar het oordeel van het hof heeft de inspecteur met hetgeen hij heeft aangevoerd, niet de feiten en omstandigheden doen blijken waaruit volgt dat belanghebbende zich ervan bewust is geweest dat er een aanmerkelijke kans bestond dat de aangifte vanwege het door de inspecteur gestelde aansluitverschil tussen de administratie en de aangifte onjuist was. Belanghebbende heeft zich desondanks daardoor niet laten weerhouden de aangifte te doen zoals is gedaan. Dit betekent dat de boete ten onrechte is opgelegd ter zake van het gedeelte van de omzetcorrectie dat betrekking heeft op het aansluitverschil. Ook voor zover de boete betrekking heeft op de theoretische omzetcorrectie acht het hof dat de door de inspecteur aan de voorwaardelijk opzet ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden niet buiten redelijke twijfel zijn komen vast te staan. Dit leidt tot de conclusie dat de boete ook voor zover deze betrekking heeft op de theoretisch berekende omzet, dient te vervallen.

(Hoger beroep gegrond.)

Noot

Op 8 april 2022 ([ECLI:NL:HR:2022:526](#), [NFR 2022/1628](#)) oordeelde de Hoge Raad dat op de inspecteur een verzwaarde bewijslast rust bij het opleggen van een vergrijpboete. Die verzwaarde bewijslast houdt in dat de inspecteur de bestanddelen van de boete overtuigend moet aantonen. Bij twijfel moet de belastingplichtige het voordeel van die twijfel worden gegund en kan dus geen boete worden opgelegd. Met andere woorden, een bestanddeel van een beboetbaar feit kan alleen worden aangenomen als de daarvoor vereiste feiten en omstandigheden buiten redelijke twijfel zijn komen vast te staan. De impact van dit arrest van de Hoge Raad is groot. Zo ook in de onderhavige zaak.

Door de inspecteur zijn op twee vlakken correcties aangebracht en die correcties wil de inspecteur ook vergezeld laten gaan van een vergrijpboete. De eerste correctie behelst een aansluitingsverschil. Door de inspecteur is geconstateerd dat sprake is van een aansluitingsverschil, maar hoe of waardoor dat verschil is ontstaan, is niet duidelijk geworden. De inspecteur heeft wel een aantal aanwijzingen, maar niet meer dan dat. Omdat de reden van het verschil niet duidelijk is geworden, zijn er dus twijfels blijven bestaan. Gelet op het arrest van de Hoge Raad worden die twijfels in het voordeel van de belastingplichtige uitgelegd en kunnen als gevolg daarvan de feiten en omstandigheden niet overtuigend worden bewezen. Het gedeelte van de boete dat zag op het aansluitingsverschil wordt dan ook vernietigd.

De tweede correctie heeft betrekking op de aangegeven omzet. De inspecteur heeft een theoretische omzetcorrectie toegepast omdat de administratie van de belastingplichtige niet kan worden gevolgd. De hoogte van deze correctie is in de

bezwaarfase verminderd. Dat is, voor het hof, al de eerste aanwijzing dat er twijfels zijn. De tweede aanwijzing vindt het hof in het controlerapport van de inspecteur zelf. In dat rapport heeft de inspecteur zelf vastgelegd dat van de auto's een gedeelte van de omzet (uit gegevens van de taxameter/boordcomputer) wel is verantwoord. Hoe deze omzet zich verhoudt tot de andere omzet, is het hof niet duidelijk geworden. Dus ook hier hing er nog een groot vraagteken in de lucht. Nu dat vraagteken niet is opgelost, heeft het hof de belastingplichtige ook hier het voordeel van de twijfel gegund. Ook de boeten aanzien van deze correctie is van tafel gegaan.